

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਹਰ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ, ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜੀ - ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੈ? ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਲਈ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਸਭ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਣ - ਇਹ ਹੈ ਜਬਰਦਸਤ ਮਿਹਨਤ। ਜਿੰਨਾ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਸਮੀਪ ਆਉਂਦੇ ਜਾਓਗੇ ਉਨਾ ਅੰਗ - ਅੰਗ ਸ਼ੀਤਲ, ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਉਸਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਕਾਰੀ ਭਾਂਸ ਨਿਕਲ ਜਾਏਗੀ। ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਆ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ । ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਤੇ ਜਰੂਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਉਸ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਫਾਦਰ ਆਖਦੇ ਹਨ! ਬਾਬਾ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਗਿਆਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਫਿਰ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਜਾਏ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਾ ਚਲੇ। ਆਤਮਾ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਗਈ, ਜਾਕੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ। ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੁਣ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਹਿਲ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਹ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ, ਛੀ - ਛੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ..... ਇਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਆਰਗਨਸ ਦੁਆਰਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਸ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਫਿਰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਦਾਂ ਉਹ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਂਦਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰੂ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਭੋਗਣਾ। ਗਿਆਨ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਬਗੈਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਇਹ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਜੱਦ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਭੁੱਲ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਕਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੇਹ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਸ੍ਰੀ ਮੱਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਬਣ ਜਾਓਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਨਵੇਂ, ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਬਣਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਆਫਿਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਪਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਸਮਝ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਮਝ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ 2 ਘੰਟੇ

ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਯਾਦ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਾਰੀ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਗ - ਅੰਗ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਸੀ ਛੀ - ਛੀ ਅੰਗ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਤਾਂ ਬੜੀ ਪਿਆਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈਵਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਬੈਰੁੰਨ। ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਫੀਚਰ, ਤਾਜ ਆਦਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਕੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਉਹ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਨੈਚਰਲ ਸੋਭਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਣ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਣ। ਅੰਗ - ਅੰਗ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਬਦਬੂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਬੂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤੱਦ ਬਣੇ ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲੇ। ਅੰਗ - ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਸੁਗੰਧ ਹੋਵੇ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੇ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਅੱਖਰ ਕਿੰਨੇ ਕਲੀਅਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਵੀ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਜਿਹੜੇ ਭਗਤ ਹਨ, ਜੋ ਗੀਤਾ ਪਾਠੀ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਤੱਦ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਲਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਸੀੜੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉੱਪਰ, ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਉੱਪਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਆਕੇ ਸੀੜੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਚਾ ਨਾਮ, ਉੱਚਾ ਥਾਂਵ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਦਰੀਨਾਥ, ਅਮਰਨਾਥ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਹਨ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਗੁਰੂ ਸ਼ਿਖਰ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਉੱਚੀ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉੱਚ ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੀ ਖੜੀ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਕਹੇਗਾ - ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਥਾ ਵੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਜੋ ਪਾਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੱਗੋਂ ਕੀ - ਕੀ ਹੋਇਆ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿਊਜ਼ਿਅਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ, ਜੋ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੀਅਲ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਚੈਤਨ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੱਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ੇਰਨੀ ਦੇ ਦੁੱਧ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਨ ਭਾਂਡੇ ਮਿਸਲ ਹਨ। ਇਹ ਸੋਨੇ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੱਥਰ ਦਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਣੇ ਤੱਦ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੜਾ ਇੰਟੈਲੈਂਸ ਨਾਲ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਇਜ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਕੇ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਕਮਾਈਆਂ ਚਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੋਨੇ ਵਪਾਰ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮਨਮਨਾ ਭਵ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਨਾ ਮਨਮਨਾਭਵ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਲਯੁੱਗ ਅੰਤ ਤੱਕ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਨਿਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਧਰਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਹੀ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਨਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਏ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਝਗੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਹੀ ਝਗੜਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਝਗੜਾ ਹੋਵੇ, ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਵਾਰੀ ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੋਣਗੇ! ਇੱਥੇ ਬੱਚੀਆਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਓ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਨਗਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਮ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਣੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 63 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਾਲੀਆ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੋਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਕਿੰਨਾ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਕੋਈ ਬੈਠਾ ਥੋੜੀ ਰਹੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਚਲੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਰੱਥ ਹੈ ਨਾ। ਰੱਥ ਦੀ ਹੀ ਉਮਰ

ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਅਮਰ ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਹੀ ਅਮਰਨਾਥ ਹੈ। ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਇਸ ਲਈ ਅਮਰਨਾਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਲਈ ਅਮਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉੱਪਰ। ਮੁੱਖ ਉਸ ਵੱਲ, ਲੱਤਾਂ ਇਸ ਵੱਲ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਸ ਤਰਫ ਮੁੱਖ ਕਿਓਂ ਫਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ, ਮੁੱਖ ਇਸ ਵੱਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੇ ਗੋਇਆ ਪੁੱਠੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੁੱਠਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਾਕਤ ਦਵੇ, ਸ਼ਕਤੀ ਦਵੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਯੋਗ ਬਲ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਕਿ 21 ਜਨਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹ ਲੈ ਲਵੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਹਾਈਐਸਟ ਫਿਰ ਜੇ ਚਾਹੇ ਸੇ ਲਵੇ। ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਢੇਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹਾਲ ਮਿਲਣਗੇ, ਕਾਲੇਜ ਮਿਲਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਜਿਹੜੇ ਵਿਆਵਾਂ ਲਈ ਹਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣ ਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓਗੇ - ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਹਾਲ ਦੇ ਦੇਣਗੇ। ਬੋਲੇ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਾਲ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ ਟੂ ਲੇਟ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਲਵਾਂਗਾ ਜੇ ਫਿਰ ਭਰਕੇ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਾਈ -ਪਾਈ ਨਾਲ ਤਲਾਬ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਰਾਫ਼ ਵੀ ਹੈ। ਸੁਨਿਆਰ, ਧੋਬੀ, ਕਾਰੀਗਰ ਵੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਜੇ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨੀ ਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਜਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਵਾਪਸ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਖਤਮ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈੱਟ ਹੋ ਹਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਭਵ:
ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਇਸ ਸ੍ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ - ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦਾਂ ਲੱਛਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤਾਂ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈੱਟ ਹੋ ਜਾਓ। ਸੀਟ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੀ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੀਟ ਤੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜੇਤੂ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਹੀ ਵਿਜੇਈ ਬਣਨ ਦਾ ਯੁੱਗ, ਇਸ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਵਿਜੇਈ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਭ ਆਸਕਤੀਆਂ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਹੈ।
